

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

MATEN FRAM TIL DET NORSKE FOLKET!

Vi går nå inn i en årstid hvor «markens grøde» begynner å modnes, ferdig til bruk.

Det er klart at vi dette året må regne med ennå knappere rasjoner av disse varer enn sjøl de tidligere års. Hvordan det vil bli så vi best med potetene i våres. Her var poteter nok, men plutselig rekvirerer tyskerne alt som er. I tillegg til alt de tok i fjor høst. Slik må vi regne med på alle områder. Etter hvert som tyskerne mister land de til nå har plyndret, vil belastningen på de land som ennå er okkupert, bli så meget hardere. Hertil kommer så de stadig større kravene fra den tyske hæren hvor situasjonen vil kreve større og større innsats, så lenge det går.

Dette betyr at matspørsmålet er blitt en ennå mere viktig faktor for tyskerne enn før.

Ser vi på oss sjøl og særlig på barna våre, hvordan vi alle hungrer etter grønnsaker og frukt, melk og kjøtt, må det nå bli alles plikt å sørge for at maten kommer oss, det norske folket til gode.

Dette må sees som en meget viktig oppgave for oss på hjemmefronten. Både av hensyn til oss sjøl og vår helse, og av hensyn til den betydning dette har for fienden.

Arbeidet med å unndra de offentlige sentraler maten, og i stedet få den fram til verksteder og kontorer på «underjordisk» vei, er godt i gang i mange distrikter, men dette må utvides.

Særlig må Oslobefolkningen her sette alt inn på å løse spørsmålet. Bedriftene må finne ordninger. Her må samarbeid til, fra overst til nederst. Det er mange måter å gjøre det på. Det må bli en av våre viktigste oppgaver framover å løse dette spørsmål.

Maten skal fram og til rimelige priser!

Bøndene har en stor oppgave her. De skal overbevise seg om at varene ikke går til svartebørs, og selge produktene slik at det dekker. Det er vanskelig å sette opp noen priser i dag, men bøndene vet sjøl hva som må til. De bønder og de «nordmenn» som forsøker å utnytte denne situasjonen — hvor en hver nordmann kan gjøre sitt til å hjelpe seg sjøl og sine landsmenn og samtidig ramme fienden på et av hans mest sårbare punkter — de som vil utnytte dette til å tjene ublutt med penger, de skal brennemerkes og huskes.

Bedriftene må tre støttende til økonomisk. Det er vanskelig for arbeidsfolk med de lønninger og det prisnivå som er i dag å make noe ekstra innkjøp.

La oss vise oss som et folk i krig. At vi har noe felles å kjempe for som

samler oss og gjør oss alle til soldater. Her er en oppgave hvor by og land må møtes — til beste for oss og våre barn — og som et skritt til landets frigjøring,

Organiser det slik at ferrest mulig arbeider med det i hver bedrift. En av de viktigste forutsetninger er her som i all vår virksomhet ellers i denne tiden, at ingen prater om det som gjøres.

Maten fram til det norske folket!

DE FRANSKE PARTISANENE.

Vi gjengir her en artikkel som har sirkulert i flere utenlandske aviser, om de franske partisaner.

«Les Maquis» er navnet de franske partisanene går under. Ordet betyr opprinnelig busker og trær, og «Les Maquis» blir altså de som gjemmer seg og søker skjul bak disse buskene. Maquisene opererer i gerilja-tropper, de er allesteds nærværende, kommer med plutselige og forbløffende angrep de saboterer og ødelegger og ergrer og irriterer tyskerne noe aldeles forskrekkelig. De er uhyre populære i Frankrike. For ungdommen er maquisene helter med glorie om hodet, og den drømmen den franske ungdommen går med, er å bli en maqui.

Når så en ung mann gjør drømmen til virkelighet og melder seg til tjeneste, går han ingen dans på roser i møte. Maquisene har det tvert om meget vanskelig og slitsomt. Ikke har de skikkelig utstyr, ikke nok våpen, ikke gode kvarterer. Det er vondt og snaut både med mat og klær. Men mot har de nok av, og vilje til innsats for landet.

De går fram under valgspåket «Vaincre ou mourir» (Seire eller dø). Den innflytelsen de har på ungdommen kan illustreres ved et eksempel: Tyskerne eller Vichyregjeringen mobiliserer en eller annen årsklasse til arbeidstjeneste el. l. To prosent møter opp. De 98 prosentene uteblir og går i dekk pr. omgående.

Dette betyr jo at en stor del av den mannlige befolkningen lever «utenfor loven». Hvordan skal det gå når krigen har sunget det siste verset? Kan de finne seg til rette i et normalt løvbundet liv igjen? Vi gir ordet til en offiser som har levet blant dem:

«De unge menneskene føler behovet for kameratskap, og de trenger en autoritet, en sjef, de kan se opp til. Når de har tillit til sjefen, adlyder de ordren med største iver. Så disiplinen er der ingenting i veien med. Maquisene blir ikke banditter. De lever nok et hardt og unormalt liv, men de vet at dette er foreløpig. En dag kommer freden, og da vil de være med å bygge landet. De setter håp og lit til framtiden. De er villige til å gi livet for at framtiden skal bli lys og lykkelig for hele det franske folket.»

I Maquisenes rekke finner vi unge mennesker fra alle lag av folket. Studenter, forretningsmenn, mekanikere, arbeidere, bønder — menn fra konservativt miljø, fra radikalt miljø — kommunister, sosialister, rike og fattige. Fordommene faller. Menneskeverdet teller.

Garantien for Frankrikes gjenfødelse ligger her, blant de yngste og reneste av landets barn.

HITLER OG «FORSYNET».

Det første tegnet på at det tyske folket begynner å reise hodet, fikk vi i og med attentatet mot Hitler.

Hvor mye det har grepet om seg er ikke godt å ha noen mening om. De meldinger som kommer ut fra Tyskland er alle mer eller mindre offisielle.

Det ser ut til at nazistene er blitt herre over situasjonen denne gangen — men de har ingen garanti for når og hvor det neste framstøtet kommer fra «det enige, seiersvisse tyske folk».

En kan lese litt av de kunngjøringer som kom i ke etter attentatet. Det er bombastisk appell fra Göring til luftvåpnet Denne storskrytende og storetende bajass får seg til å slutte med følgende: «Leve der Führer som den allmektige Gud i dag så åpenbart har velsignet!» Slikt kan sies om denne krigs høddel nr. 1.

Videre finner vi en liknende appell fra grossadmiral Dönitz til marinen. Her og ellers er det «forsynet» som står bak der führer. Det er sagt at nazistene har forstått den tyske mentaliteten, at her er en del av hemmeligheten ved deres suksess i Tyskland. Hvis tyskerne går på all denne kvalme, stinkende demagogi som er servert rundt dette, da fri og bevar oss.

Det vi vil ha fram her og som var verd å legge merke til, var imidlertid at hærens øverstkommandende Keitel var taus. Trass i at avisene lørdag kunne melde at han ikke en gang var såret etter attentatet. Det har også vært kamper i Tyskland.

Det er rimelig og forståelig at dette tegn til at tyskerne begynner å røre på seg for å bli fri sine slavedrivere utløste begeistring i alle allierte land.

Faren er at man overvurderer det som har hendt og i en slags rus går

bort og blottes seg på en eller annen måte. Vi må huske på at her er vi framleis omgitt av folk, tyske og norske, som har svoret å ta med seg flest mulig i sitt fall. Og som ennå har makt og midler til å ødelegge og som vil ha tak i de illegale organisasjonene.

En kan nok merke angsten hos disse folkene nå. De roper og bønnfaller, truer og bærer seg. I avisene er det innlegg fra alle om alt — en ny form for «kvifor eg er medlem av Ns». Typisk var et innlegg i Aftenposten for lørdag aften 22/7 hvor vedkommende var gla for at han levde. Over alt er det angsten som kommer fram.

Best ser en det når det gjelder skildringene av hvordan vi skal få det når «Sovjet besetter Norge». Det er rent perverst framstilt. Det blir likesom aldri nok. Det er så tydelig at fantasien tar helt overhånd hos den som skriver. *Angsten er drivkraften.*

Men mennesker fylt med redsel for det kommende, er farlige mennesker. De er i stand til alt.

Det gjelder derfor for oss alle å holde hodet klart i tiden framover. Ingen uforsiktighet i overmot. Ingen tiltro til folk som ror. Ingen må bite på de mange provokasjoner en må regne med fra disse hold framover. Vi må gjøre vårt over alt hvor vi kan komme til for å svekke og ramme tyskerne og quislingene. Dette og kun dette er det som teller. De som arbeider må få all mulig støtte og vite de har folket med seg. De som er utsatt må hjelpes. Slik som våre allierte hamrer løs på alle fronter er det av største viktighet alt som blir gjort i de okkuperte land.

Det må bli slik at Hitler og hans

EN SPYTTSLEKKER.

Et nyhetsbyrå i Oslo er beæret med en «disponent» som har oppnådd å gjøre seg særlig upopulær blant arbeiderne i løpet av okkupasjonsårene. «Disponent»-stillingen har han fått av nazistene, enda han ikke er medlem av partiet. For denne titel og 12 000 kr. året nedverdiger han seg til å gå bak arbeidernes rygg og til nazi-direktøren med sladder og opplysninger om arbeiderne.

Herr «disponent»! *Ta dette som en advarsel!* Husk at det skal saboteres i arbeid og tempo og det forlanges at du hjelper arbeiderne i dette.

gjeng i alle land takker «forsynet» den dag de får lov å forlate denne verden. Så de blir spart for flere «sovnløse netter» for å bruke der Führers ord.

VI FØLGER MED.

Det kommer stadig klager fra arbeidsplasser over bedriftsere, høyere funksjonærer og tekn. ledere som misbruker sin stilling og utnytter situasjonen i dag til å ødelegge og gjøre vanskene ennå større for arbeiderne.

Det blir nevnt navn og det nevnes konkrete eksempler, og når vi undersøker saken viser det seg at den stemmer. Det er helt riktig det som skrives.

Hvis ikke disse personer dette gjelder forandrer sin opptreden, kommer vi til å offentliggjøre sakene her i avisen med fulle navn. Navnene vil nok forbanse mange da de helt sikkert regnes for å være gode nordmenn. Vi vil denne gangen nøye oss med en advarsel og gir de sjangsen til å vise i praksis at de forbedrer seg. Det er ikke forenlig med betegnelsen «god nordmann» å gjøre livs- og arbeidsvilkårene vanskeligere enn den allerede er for arbeidsfolk.

Det er så ofte i denne tiden brukt uttrykket «i samme Båt». *Så vis det!* Det er riktig for såvidt det gjelder kampen i dag — å få tyskerne ut av landet. Da er vi alle soldater i den norske fridoms hæren. Vi viser til artiklen om maten som en av de mange oppgaver hvor det kreves *samarbeid* av alle gode nordmenn i dag.

Vi forsikrer disse herrer om at vi følger med og at de er notert. Tro ikke arbeiderne er uten midler til å blotte dere i dag — uten å bruke nasiorganisasjonen.

SOM MESTEREN SÅ OGSÅ HANS SVENNER.

Den komiske leder for grafisk forbund, Severin Arnesen, er arrestert for svartebørs. Vi lanserer ikke dette som et fenomen innafor den nasitiske landsorganisasjon, men som en bekreftelse på overskriften.

DAGENS SPØK.

Hun, på hjemvegen fra selskap, til sin mann: «Jeg har aldri vært så skamfull som i kveld i hele mitt liv, Georg. Du var den eneste i hele selskapet som ikke hadde en etterkrigsplan».

Gi Fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!